Donderdag, 8 April 1943

DAGBLAD

60ste Jaargang, No. 3872

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Patton maakt aansluiting met Montgomery.

Britse 1ste leger doet grote aanval in omgeving Medjez el Bab.

Britse en Noordamerikaanse plannen voor stabilisatie der betaalmiddelen.

DE NA-OORLOGSE WERELDHANDEL.

„Wij zullen hen op zakelijke wijze helpen" zegt Morgenthau.

De Noordamerikaanse Secretaris van de schatkist Morgenthau heeft détails bekend gemaakt van een plan tot na-oorlogse internationale stabilisatie der betaalmiddelen.

De Minister legde nadruk op de noodzakelijkheid de thans onderworpen volken te doen weten, dat zij, op grondslag van gelijkheid, de gelegenheid zullen hebben deel te nemen aan de na-oorlogse wereldhandel. Morgenthau verklaarde: „Wij moeten dezen volken het vertrouwen geven, dat zij zaken kunnen doen. Zegt hun dat dit iets is, waard om voor te vechten. Dat wij erop uit zijn hen op zakelijke wijze te helpen en dat zij geen liefdadigheid zullen hebben te verwachten. Wij zijn verplicht den thans overweldigenden landen de gelegenheid te geven zaken te doen en handel te drijven, opdat er geen wedstrijd van gedeprecieerde betaalmiddelen ontsta."

BRITS PLAN VOOR STABILISATIE DER BETAALMIDDELEN.

Een Witblad werd uitgegeven door Lord Keynes, Economist en Adviseur van de Schatkist, waarin het meest verreikende wereldomvattende plan betreffende het bank- en geldwezen aan het licht gebracht wordt voor het uitbreiden van de wereldhandel.

In sommige richtingen gaat dit plan zelfs verder dan hetwelk door den Noordamerikaansen Secretaris van de Schatkist Henry Morgenthau gisteren bekend gemaakt werd tot de na-oorlogse internationale stabilisatie der betaalmiddelen.

Het Britse plan toont echter dezelfde doelstellingen en beide plannen werden voorgesteld als grondslag voor besprekingen. Keynes noemt zijn plan een Internationale Verrekenings-Unie, waarvan de landen, die tijdelijk in geldverlegenheid zitten om internationaal handel te drijven, zouden kunnen lenen en waarin de landen met een gunstige betalingsbalans credieten zouden kunnen opsparen. Het plan legt een zekere verantwoordelijkheid op de crediteuren- en debiteurenlanden om te werken aan het scheppen van een evenwicht in de wereldeconomie (Londen, (AP) 7.4).

NEDERLAND EN DE INTERNATONALE MUNTSTABILISATIE.

De Gouvernements Persdienst deelt mede:

De Nederlandse Regering maakt een ernstige studie van de Noordamerikaanse en Britse plannen voor internationale muntstabilisatie na de oorlog, doch zij heeft noch ten aanzien van het Keynes-plan, noch ten aanzien van dat van Morgenthau haar definitieve houding reeds vastgesteld. De Nederlandse Regering heeft zeer grote belangstelling voor deze materie en hoopt op tastbare resutaten.

DE GEVECHTEN IN TUNIS.

Daniel de Luce seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Montgomery's achtste leger doorbrak de vijandelijke linie bij Wadi El Akarit op 32 kilometer ten Noorden van Gabès en sloeg alle vijandelijke tegenaanvallen af om de verloren stellingen te heroveren. De twee heuvels, die de gehele vijandelijke positie beheersen, werden genomen en door de Britse infanterie gehouden.

Volgens de laatste berichten van het front vallen ook de Noordamerikaanse troepen aan op 15 kilometer ten Oosten van El Guettar en op 15 kilometer ten Noorden van Maknassy, waar zij begonnen zijn de overgebleven Duitsers op de Djebel Maizila op te ruimen.

Ten Oosten van El Guetttar deden de Noordamerikanen twee aanvallen op Djebel Kreroun, die de Zuidelijke weg naar de kust beheerst. Formidabele Duitse artillerie- en machinegeweerposten waren gevestigd tussen de rotsen en wisten de eerste Noordamerikaanse aanvallen te stuiten.

Op 15 kilometer ten Noorden van Maknassy bij de toegangsweg naar de Maizila-pas bereikte een der colonnes van Generaal Patton de ingang van de pas in hardnekkige gevechten en drongmen vooruit naar de hoge grond van de Djebel Maizila.

De linie van Wadi el Akarit stortte in binnen twee uren nadat het achtste leger Dinsdagmorgen de eerste aanval om 4.30 uur had gedaan. Het voetvolk stormde vooruit beschermd door het donderend bombardement van honderden Britse kanonnen, die het vuur om 4 uur openden in een der hevigste slagen, die in de Afrikaanse oorlog door het Geallieerde grof geschut werd toegebracht.

De vijand was in het bezit van twee heuvels, Djebel Tebaga, Fatnassa en Djebel Errouma, op ongeveer 3 kilometer van elkaar af op enige afstand van de kustweg. Deze heuvels vormen de enige hoge grond in het gevechtsgebied en de Britse regimenten vielen hen aan onder een hevig vijandelijk vuur. Tegen 6 uur in de morgen bevonden beide heuvels zich in Britse handen. Een half uur later poogde de vijand hen te hernemen, doch hij werd met bloedige verliezen afgeslagen. Tegen 6.30 uur, nauwelijks twee uren nadat de Britten de aanval openden, was de vijandelijke weerstand in het gebied gestaakt. 5000 Gevangenen waren genomen tijdens de slag in de ochtenduren. Het grootste deel daarvan bestaat klaarblijkelijk uit Italianen.

Als gewoonlijk liet Rommel het voetvolk van Duitslands bondgenoot in de meest hopeloze posities, terwijl hij zijn elite Duitse troepen mobiel hield en gereed voor een snelle ontruiming. Er is geen officieel bericht over de afstand, welke reeds door de Britse opmars in Noordelijke richting is afgelegd sedert Wadi el Akarit Dinsdagmorgen genomen werd. Er scheen echter elke aanwijzing te zijn, dat nieuwe gevechten spoedig zullen aanvangen. De woestijn strekt zich naar het Noorden ongeveer 50 kilometer uit en wordt ten Oosten begrensd door het zoutmoeras Sjott Sebkret en ten Westen door de Middellandse Zee.

Over de slag bij Akarit zou Montgomery hebben gezegd: „Mijn troepen vochten schitterend". Hij rapporteerde aan het Hoofdkwartier in Noord-Afrika, dat de „gevechten zo hevig waren als alles wat wij meemaakten sinds El Alamein".

Ten Westen van de linie ruimde Montgomery den vijand in de Wadi zelf op door een zwenkbeweging zodat de anti-tank defensies in dit deel van de linie in de flank werden genomen.

De luchtoorlog hield gelijke tred met de verwoede gevechten op de grond.

Geallieerde vliegtuigen openden een bliksemcampagne op de vijandelijke vliegvelden in Tunis en brachten op zijn minst 17 schepen tot zinken. Voorts werden nog de voorste gebieden van den vijand bestookt.

Generaal Doolittle's Noordamerikaanse bommenwerpers brachten een reeks vernietigende slagen toe aan de bevoorradingslinies van de as. Vliegende Forten ronkten tegen het middaguur over de haven van Trapani en troffen op zijn minst 10 schepen die tot zinken kwamen of beschadigd werden. Ook vielen bommen op een magazijn, waardoor een reusachtige brand werd gesticht.

Branden ontstonden ook in het gebied van de kaden, het spoorwegstation en de barakken. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield in gevechten met de Vliegende Forten.

Een andere golf van Vliegende Forten viel een convooi aan op 25 kilometer ten Noord-Oosten van het eiland Zembra. Hierbij werd een groot schip in brand gezet en een bijna-treffer geplaatst op een torpedojager. 30 Duitse jagers werden onderschept en in een lopend gevecht werden 4 daarvan neergeschoten. De Vliegende Forten leden geen verliezen. Noordamerikaanse Mitchells vielen in de vroege morgen een convooi aan in het Kanaal van Sicilië, waarbij 2 van de 5 schepen in zinkende toestand werden gelaten

Een ander convooi bereikte zijn bestemming bijna intact, doch op 8 kilometer van Bizerte arriveerden de Vliegende Forten. Niettegenstaande het afweervuur en de weerstand van vijandelijke jagers werd de aanval uitgevoerd. Een schip van 6000 ton geladen met springstoffen, ontplofte het eerst met een reusachtige knal, zodat de Vliegende Forten hoog in de lucht erdoor werden geschokt. 15 Messerschmitts werden neergeschoten, terwijl de Vliegende Forten voortgingen bommen te werpen, waardoor nog een schip in brand werd gezet (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 7.4).

ACHTSTE LEGER RUKT VOORT.

Daniel de Luce seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Officieel wordt medegedeeld, dat het Britse achtste leger oprukt voorbij de defensies van Wadi el Akarit en nog meer gevangenen heeft genomen. Voorts breken de Noordamerikanen de Duitse weerstand en dringen zij uit het Westen op. De berichten zeiden, dat de strijdkrachten van Generaal Montgomery erin geslaagd zijn het slagveld van Wadi el Akarit op 32 kilometer ten Noorden van Gabès te zuiveren van den vijand. Door dit succes is blijkbaar de weg geplaveid voor een aansluiting [illegible] nant Generaal George S. Patton Jr. aan de flank

Nadat zij tweemaal gestuit waren door de hardnekkige Duitse verdediging van de overheersende heuvelstellingen langs de weg van Gafsa naar Gabès, hernieuwden de Noordamerikanen hun aanvallen met toenemend succes. Vroeger berichten zeiden, dat de Noordamerikanen den vijand op de Djebel Maizila ten Noorden van Maknassy hadden opgeruimd en voortrukten ten Oosten van El Guettar (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 7.4).

Radio-Algiers zeide, dat het achtste leger de opmars voortzet, waarbij tanks en pantserwagens de golven van voetvolk dekken. De Duitse radio zeide, dat bevoegde militaire kringen weigerden enige voorspelling te doen over de slag, die volgens hun zeggen „in volle gang" is. Duitse commentators wezen er evenwel op, dat Generaal Montgomery nooit ten strijde trok zonder een voldoende meerderheid in manschappen en materiaal (Londen, (AP) 7.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„De vijandelijke tegenaanvallen in de namiddag van 6 April met Duitse troepen tegen de stellingen, die 's morgens door het achtste leger veroverd waren, zijn afgeslagen. In deze tegenaanvallen leed de vijand hevige verliezen. De vijand werd beslissend geslagen en in de nacht van 6 op 7 April was het duidelijk, dat hij geen enkele stelling kon behouden in het gebied van Wadi Akarit. Onze mobiele strijdkrachten vingen op 7 April vroeg de achtervolging aan. In de namiddag van 7 April maakte het achtste leger contact met de Nooramerikaanse strijdkrachten, die van El Guettar uit opereren. De Franse troepen werkten wederom nauw samen aan de Zuidelijke flank van het tweede (Noordamerikaanse) corps. In een geslaagde opmars veroverden zij een aantal gevangenen en 20 kanonnen. De achtervolging van den vijand duurt onophoudelijk voort en nog vele gevangenen werden gemaakt, terwijl nog veel achtergelaten materiaal werd buit gemaakt.

In het Noorden deed het Britse 1e leger een geslaagde aanval in het gebied tussen Medjez el Bab en Munchar. Hierbij werden gevangenen gemaakt en veel terrein gewonnen. Gisteren voerden grote strijdkrachten van lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers van de tactische luchtmacht in het Zuiden van Tunis hevige aanvallen uit op vijandelijke troepen, tanks en motorvoertuigen. Belangrijke schade werd aangericht en vele voertuigen werden in brand gezet. De Spitfires onderhielden parouille-vluchten boven het gevechtsgebied en in de loop van de dag vonden vele gevechten plaats, waarbij vijandelijke vliegtuigen werden vernield. [illegible] vechtvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers aanvallen op vijandelijke vervoermiddelen. Onder de voertuigen werden branden gesticht. Gevechtsvliegtuigen op patrouille-vluchten ontmoeten een aantal JU87's. Een formatie werd gedwongen haar bommen in het wilde te laten vallen. In het geheel werden 9 JU87's vernield. De gehele nacht van 6 op 7 April door deden lichte bommenwerpers aanvallen op vijandelijke voertuigen op de weg tussen Sfax en Sousse. Tijdens dezelfde nacht vielen Wellington bommenwerpers van de strategische luchtmacht met succes de rangeerterreinen te Tunis aan. Hier werden branden gesticht. Van al deze verrichtingen wordt één onzer vliegtuigen vermist. Verdere rapporten, die ontvangen werden over de verrichtingen op 6 April tonen aan dat nog 5 vijandelijke vliegtuigen die dag werden vernield" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 8.4).

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Het nieuws van vandaag.

De troepen van Montgomery's achtste leger en Pattons tweede corps hebben in het Zuiden van Tunis thans aansluiting gemaakt en zitten den Duitsers op de hielen die zich snel in Noordelijke richting terugtrekken. Ook de Fransen, die in het Zuiden van Tunis opereerden, behaalden belangrijke successen en rukten voort waarbij zij de vijandelijke weerstand braken. Vele manschappen van de as lieten het leven; talrijke gevangenen werden door de Geallieerden genomen; een enorme hoeveelheid materiaal van de Duitsers werd vernietigd of buitgemaakt.

In het Noorden van Tunis heeft het Britse 1ste leger onder Generaal Kenneth A. N. Anderson een grote aanval geopend in het gebied van Medjez el Bab op 55 kilometer van de hoofdstad Tunis. Er werden gevangenen gemaakt en een groot gebied werd ingepalmd (blz. 1).

De Geallieerde vliegtuigen blijven aanvallen doen op vijandelijke troepen en voertuigen, vliegvelden, havens en scheepvaart. Afgezien van de bombardementen in Tunis zelf vlogen Geallieerde toestellen naar Napels, Messina, Palermo. Van al deze uitgebreide verrichtingen wordt slechts 1 Geallieerd vliegtuig vermist.

De aanvallen op West-Europa bleven ook in de afgelopen nacht uit. Er komen echter steeds meer biezonderheden binnen over de bombardementen, welke de Britten en Noordamerikanen de laatste tijd hebben uitgevoerd op het Europese vasteland (blz. 1).

Te Vegesack werden de duikbotenwerven zodanig beschadigd, dat zij een groot aantal maanden als productiecentrum voor Duitsland van weinig nut zullen zijn. 7 Duitse duikboten, die er op stapel lagen, werden deerlijk gehavend. Radio-Parijs deelt mede, dat het aantal doden te Antwerpen tengevolge van de Noordamerikaanse aanval op de Erla-fabriek, thans gestegen is tot 2500. Vreemd genoeg verschaft de as altijd zulke hoge cijfers wanneer het aanvallen op de bezette landen betreft, terwijl van de aanvallen door honderden bommenwerpers op Duitse steden wordt gezwegen.

Anthony Eden sprak hedenmorgen in het Britse Lagerhuis over zijn bevindingen in Noord-Amerika. Hij deelde mede, dat de meningen van de Noordmerikaanse Regering zeer veel gelijkenis vertonen met die van de Britse. Cordell Hull — zo zeide hij — werd uitgenodigd een bezoek aan Groot Britannië te brengen (blz. 1).

Met het oog op de na-oorlogse internationale handel is zowel in de Verenigde Staten als in Groot Brittannië een plan gemaakt om als basis te dienen voor besprekingen (blz. 1).

Napels, Messina, Palermo gebombardeerd.

Kiska nog vijf maal door U. S. A. - vliegtuigen aangevallen.

Russische tegenaanval ten Zuiden van Izyum.

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 7 April vonden geen belangrijke veranderingen aan de fronten plaats. Ten Zuiden van Izyum veroverden onze detachementen verschillende voordelige stellingen. Zij doodden ongeveer 200 Hitlerieten en vernielden 4 kanonnen, 9 machinegeweren, 1 mortier en 2 vrachtwagens met ammunitie.

Onze vliegers schoten in luchtgevechten 4 Duitse ME109's neer. Aan het Westelijk front werd nu en dan artillerie- en mortierenvuur gewisseld. Scherpschutters hebben de laatste dagen 64 Hitlerieten gedood. Een scherpschutter doodde bij het afslaan van een vijandelijke aanval 12 Duitsers. Voorts bracht hij een machinegeweernest tot zwijgen en nam 4 gevangenen. Een andere scherpschutter legde op een dag 4 machinegeweernesten het zwijgen op. In het gebied van Sevsk poogde de vijand onze stellingen aan te vallen. Met geweer en machinegeweervuur werden de Hitlerieten uiteengeslagen zonder dat zij onze voorste verdedigingslinie konden bereiken. Ongeveer honderd Duitsers lieten het leven. Russische vliegtuigen vernietigden 10 wagens en verschillende vrachtwagens met ammunitie.

Aan het Volkhovfront viel de vijand in een sector een hoogte aan met drie detachementen. Deze hoogte werd verdedigd door de afdeling X. Onze manschappen wierpen de Duitsers met een tegenaanval naar hun oorspronkelijke stellingen terug. De vijand liet 120 doden op het slagveld. Joegoslavische guerrila's doodden op de toegangswegen naar de stad Stolac ongeveer 300 vijandelijke manschappen. Zij veroverden oorlogsmateriaal en namen gevangen. Nabij Kalin doodden de guerrilla's 50 Hitlerieten. Een guerrilla-detachement viel ook een spoorwegstation aan, dat door de indringers werd bezet en veroverde veel oorlogsmateriaal" (Moskou, (AP) 8.4).

PALERMO AANGEVALLEN.

Een communiqué van Caïro zegt: „Liberator bommenwerpers van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps vielen de haven van Palermo op 7 April overdag aan. Voltreffers werden waargenomen langs de kaden en in de buurt van een station voor watervliegtuigen. Vijandelijke jagers onderschepten de formatie zonder resultaat. Alle vliegtuigen keerden terug" (Caïro, (AP) 8.4).

2500 DODEN IN ANTWERPEN?

Radio-Parijs deelde mede, dat het aantal personen, dat door de aanval van 5 April op Antwerpen gedood werd, is gestegen tot 2500. Men zeide, dat dit cijfer nog niet uiteindelijk is (Londen, (AP) 8.4).

NAPELS EN MESSINA GEBOMBARDEERD.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt: „In de nacht van 6 op 7 April vielen zware bommenwerpers Napels aan en stichtten er branden. Messina werd dezelfde nacht ook aangevallen en men zag bommen barsten ten Noorden van de haven. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug." (Caïro, (AP) 7.4).

DE SCHADE VAN VEGESACK.

Een commentator van de Royal Airforce zeide, dat de Noordamerikaanse bommenwerpers misschien de hevigste slag van de oorlog aan de Duitse duikboten hebben toegebracht bij de aanval van 18 Maart op Vegesack. 7 Van de 15 duikboten, die hier in aanbouw waren, werden ernstig beschadigd. De conclusie van de deskundigen, die de foto's van de schade, welke door de aanval van 18 Maart werd aangericht, bestudeerden is, dat de werven in de komende maanden niet in staat zullen zijn belangrijk bij te dragen aan de duikbotenbouw. Vrijwel geen enkel gebouw in het gehele fabrieksgebied bleef onbeschadigd. (Londen, (AP) 7.4).

DE DUITSE ARBEIDSPLICHT VOOR VROUWEN.

Geallieerde Regeringskringen deelden mede, dat de Duitse wetten ten aanzien van de arbeidsplicht zich naar alle vrouwen in alle bezette landen hebben uitgebreid. Men zeide, dat reeds de bekendmaking voor de dienstplicht der Franse vrouwen werd gedaan, kort daarop gevolgd door de eerste stappen voor de oproeping van vrouwen tussen de leeftijden van 17 en 45 jaar in de andere landen. (Londen, (AP) 7.4).

[illegible] NOORDAFRIKAANSE STRIJD.

Premier Smuts deelde aan de Zuidafrikaanse Senaat mede: „Het getij is in Noord-Afrika geheel gekeerd en de uiteindelijke gevechten worden in Tunis geleverd". Voorts zeide hij: „Het einde van de oorlog kan plotseling komen, hoewel ik dat niet morgen verwacht."

„Zuid-Afrika gaat steeds meer bouwen op de Noordamerikaanse steunverleningsmaterialen" — aldus de Premier — „en in ruil heeft de Noordamerikaanse Regering aan Zuid-Afrika verzocht de schepen te helpen herstellen en zorg te dragen voor de Noordamerikaanse troepen, die rond de Kaap passeren" (Pretoria, (AP) 7.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 5 April voeden strijdmachten van Liberator zware bommenwerpers en Mitchell middelzware bommenwerpers, geëscorteerd door Lightning en Warhawk gevechtsvliegtuigen, vijf aanvallen uit op de Japanse installaties te Kiska en een aanval op Attu.

Voltreffers werden geplaatst op de vijandelijke stellingen.

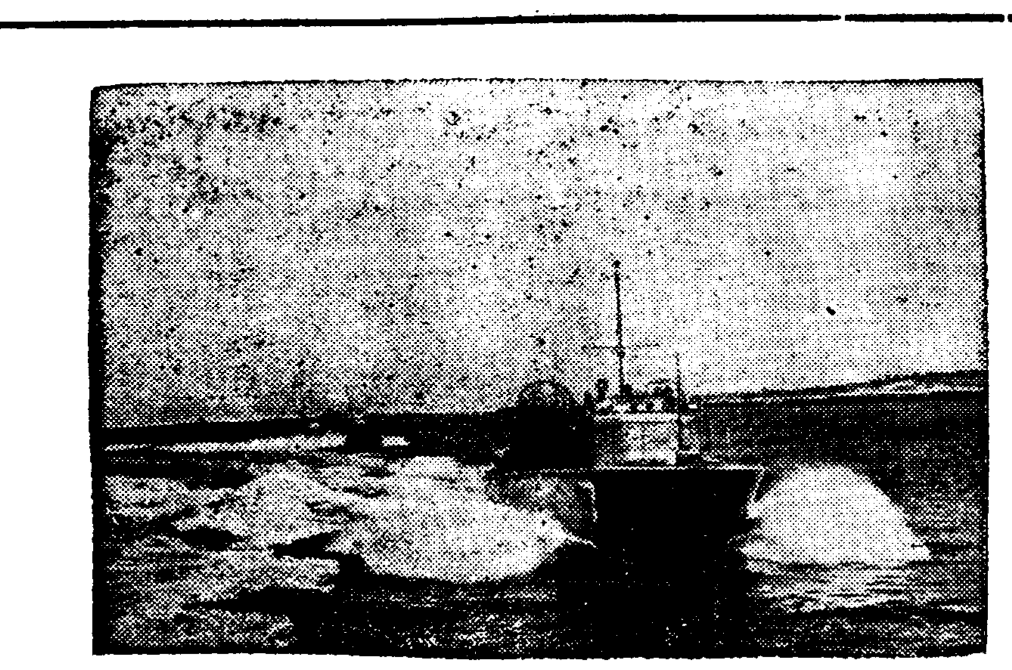
Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Dauntless duikbommenwerpers en Lightning gevechtsvliegtuigen vielen de Japanse stellingen te Vila in de Centrale Salomonseilanden aan. Er werden branden gesticht" (Washington, (AP) 7.4).

LITVINOFF NAAR HAVANA.

Maxim Litvinoff vertrok per vliegtuig uit de Verenigde Staten naar Havana om er zijn geloofsbrieven te overhandigen aan President Batista als de eerste Russische Gezant in Cuba. Litvinoff, die zijn post als Ambassadeur in Washington zal behouden, was vergezeld van Aurelio Conscheso, den Cubaansen Ambassadeur in de Verenigde Staten. De Heer Concheso zal naar Moskou gaan als Cubaans Gezant, ingevolge de aanknoping van betrekkingen tussen de twee landen. (Miami, (AP) 7.4).

AANSLUITING TUSSEN NOORD-AMERIKANEN EN BRITTEN IN ZUID-TUNIS.

Als volgt luidt een speciaal communiqué, gelijk uitgezonden door de radio van Marokko: „Het Britse achtste leger heeft heden aansluiting gemaakt met het tweede Noordamerikaanse Corps, dat van Gafsa uit oprukt. Onze opmars wordt voortgezet en de lucht strijdkrachten der Geallieerde landen voeren thans hunne verrichtingen gezamenlijk uit." (Londen, (AP) 7.4).

De Nederlandse Marine speelt een grote rol in de strijd der Verenigde Volken. Hier ziet men enige snelle jachtboten bewapend met kanonnen en dieptebommen op patrouille in de Caraïbische Zee.

Nederland.

DE INTERNATIONALE VOEDSELCONFERENTIE.

Het State Departement van de Verenigde Staten van Noord-Amerika deelt mede, dat de Nederlandse Regering heeft medegedeeld zich te zullen doen vertegenwoordigen op de internationale voedselconferentie, die op 27 April as. te Hotsprings (Virginia) zal beginnen.

H.A.L. WERD 70 JAAR.

Onofficieel is te New York de zeventigste verjaardag van de Holland Amerika Lijn gevierd. Directeur Mr. Pieter van den Toorn zeide o.a.: „Onze vloot opereert over de gehele wereld en zij brengt troepen, ammunitie en oorlogstuig overal waar deze nodig zijn. Uiteraard zijn verschillende onzer schepen verloren gegaan en vele uitstekende zeelieden, wier plaatsen moeilijk te vervullen zijn, zijn omgekomen. Doch de anderen zetten het werk op heldhaftige wijze voort tot de dag, dat het geliefde vaderland zal worden bevrijd."

HET SCHRIKBEWIND WORDT STERKER.

De Duitse druk op de Nederlandse studenten wordt steeds sterker. De secretaris-generaal voor onderwijs heeft Vrijdag 9 April als uiterste datum gesteld, waarop alle studenten, die ingeschreven zijn aan Universiteiten en hogescholen op het bureau van hun rector manificus een verklaring van loyaliteit moeten tekenen, wanneer zij hun studies willen voortzetten.

Verder heeft deze secretaris-generaal een brief aan de hoofden van alle middelbare scholen, middelbaar-technische scholen en gymnasia gezonden, evenals aan de Middelbare landbouwscholen, dat „de chaos ontstaan door massa-deportatie en gevangenneming van leerlingen zo spoedig mogelijk moet worden hersteld" (hoe, wordt er niet bij vermeld).

Tevens schreef de secretaris-generaal, dat de Duitsers geen kinderen onder de 18 jaar naar Duitsland zouden zenden (welk een menselijkheid! — Red.) en dat jongelui boven de 18 jaar, die gevangen zijn genomen, zouden worden vrijgelaten op schriftelijk verzoek der ouders, wanneer de jongens een stuk zouden tekenen, waarin zij loyaliteit aan de bezettende overheid beloven.

Intussen heeft de burgemeester van Rotterdam den mensen verboden te verhuizen. Wethouder Mommaal verklaarde dit verbod: de woningtoestand in Rotterdam is zeer ernstig, hetgeen wel blijkt uit het feit, dat niet minder dan 1300 gezinnen bij andere gezinnen inwonen, hetgeen zeer ongewenste toestanden schept. Verbetering is hoognodig, doch zeer moeilijk. En tenslotte het verschrikkelijk bericht, dat 130.000 Nederlandse Joden, die in allerlei kampen tezamen zijn gedreven regelmatig allen op transport zullen worden gesteld naar Oost-Europa. Arrestaties worden gedaan onder aanhangers der vroegere politieke partijen. Alleen in Den Haag zijn deze week 300 christelijk-historischen gevangen genomen.

N.S.B.-KRINGLEIDER DOODGESCHOTEN.

Op 30 Maart is burgemeester Hetterschijt van Baexem, een klein plaatsje bij Roermond, doodgeschoten. Hij was kringleider der N.S.B. voor Limburg. Om 21.30 uur 's avonds werd aan zijn woning gebeld en toen burgemeester zelf de deur opende, werd hij doodgeschoten. De daders verdwenen in het duister. Op 5 April is dit feit bekend gemaakt door Radio-Hilversum.

De doodgeschoten burgemeester van Baexem en Grathem, W. A. Hetterscheid, was op 31 Januari jl. door Seyss-Inquart als zodanig benoemd; tevoren was hij Brigadier-Majoor van de veldwacht te Blerick. In Augustus 1940 werd hij N.S.B.'er en sindsdien kreeg hij allerlei baantjes. Hij was 47 jaar oud.

[Dit als rectificatie van het gisteren door ons geplaatste bericht ten aanzien van den burgemeester van Roermond — Red.].

OPROEP VAN MINISTER BOLKESTEIN.

De Nederlandse Minister van Onderwijs de Heer Gerrit Bolkestein, heeft via Radio-Oranje een oproep tot de Nederlandse studenten gericht, hen aansporend de door de Duitsers van hen geëiste loyaliteitsverklaring niet te tekenen.

JAPAN EN DE INDISCHE OLIE.

Er zijn tal van aanwijzingen, **dat het den Japanners nog steeds niet gelukt is olie in enigszins voldoende hoeveelheid uit de vernielde olievelden van Indonesië te poduceren,** aldus meldt „Vrij Nederland".

Daar was bijvoorbeeld de verklaring van Nobusuke Kishi, den Japansen minister van Handel in een toespraak, dat het gebruik maken van de bronnen der bezette gebieden in oorlogstijd, zijn onvermijdelijke moeilijkheden met zich medebrengt.

Hij voegde eraan toe, dat desniettegenstaande al het mogelijke gedaan zal worden om ten minste Japans militaire behoeften te bevredigen.

In een vergadering van de commissie voor een wetsontwerp inzake het oliemonopolie zeide dezelfde minister na enige algemeenheden over de olievoorziening, dat olie voor industriële doeleinden zal worden geleverd naar gelang van de belangrijkheid van elk concern afzonderlijk.

Ook dat wijst al niet op een overvloed waarin men blij is de voorraden kwijt te raken. Maar nog duidelijker werd hij, toen hij eraan toevoegde, dat het raffineren van de olie uit Oost-Indië technische verbeteringen en installaties vereist, waarvoor reeds de nodige stappen ondernomen zijn.

Vóór de Japanse bezetting leverde Oost-Indië jaarlijks 8 millioen ton olie, geraffineerd en gekraakt voor alle bijzondere deoleinden waarvoor olie maar kan dienen, van de zwaarste residu tot de lichtste hoog octaan vliegbenzine en alle soorten smeerolie, met alle mogelijke bijproducten.

Rubber- en ricinus-olie.

Verder meldt Tokio weer eens, dat de Showa oliemaatschappij, een der leidende olieconcerns, erin geslaagd is een soort smeerolie van hoge graad te fabriceren uit rubber. Werd vroeger al eens bericht, dat een fabriek te Kwaha Lompoer deze olie reeds bereidde, thans heet het dat de Showa Maatschappij, een reusachtige fabriek voor dit doel in West-Japan zal oprichten voor fabricage op grote schaal.

Indien de Japanners erin geslaagd zouden zijn de Oost-Indische olieraffinaderijen op grote schaal te herstellen, dan zou men waarschijnlijk aan de oliebereiding uit rubber niet denken.

Daar is echter meer. Reeds vorige week werd aangekondigd, dat de Japanners plannen hebben gemaakt voor de uitbreiding der productie van ricinus-olie, in verband met de grote vraag naar vliegtuig-smeerolie. In Palembang, de Lampongs en Djambi zal 25.000 ha. voor deze aanpant bestemd worden.

Nu was de betekenis van ricinusolie voor de productie van smeerolie dalend, sedert de techniek der minerale voorzag. De meerdere belangstelling in Oost-Indië voor de ricinus- of djarakcultuur in de laatste tijd, sproot voort uit andere omstandigheden. Ze dient als plasticeringsmiddel in de lakindustrie, als grondslag voor Turks rood voor de textielindustrie, en er is een olie met drogende eigenschappen uit te hydreren.

Ir. Koesnoto had de zaak bestudeerd en het Algemeen Proefstation was reeds met selectie begonnen in de nieuwe proeftuin Moeneng bij Probolinggo.

Oost-Indië leverde slechts 3% van de wereldproductie en hier was een goede kans voor een grotere uitvoer. Maar dan biezonderlijk in de droge, oostelijke streken van Java en de Kleine Soenda-eilanden. Zeker niet in Zuid-Sumatra, waar de Japanners maar weer zullen beginnen.

Plannen.

Een der nieuwste plannen der Japanners is het bouwen van boten in Oost-Indië uit de ... al te overvloedige rubbervoorraden, die boten te gebruiken voor het vervoer van vitale grondstoffen uit Oost-Indië naar Japan en daarna de rubber van de boten te gebruiken als grondstof voor de Japanse industrie.

Na de instelling van de Groter Oost Aziatische sfeer zullen volgens den minister van Landbouw 500.000 families naar de Zuidelijke gebieden en China gezonden worden. We herinneren aan het plan om ook ettelijke millioenen Javanen naar Sumatra te laten emigreren.

Voor Java is n.b. een vijfjarenplan opgesteld, waarbij aan de verbouw van katoen een speciale plaats in ingeruimd.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— „Volk en Vaderland" geeft een aanwijzing in de richting van Arbeidsdienstplicht in Duitsland voor Nederlandse boeren. „Vrouwen moeten dan het werk maar doen met behulp van werklozen."

— Ambassadeur Alexander Loudon zeide onlangs in een radio-rede: „Neutraliteitspolitiek is afgelopen; de Verenigde Volken moeten na de oorlog nog verenigder zijn dan in de oorlog."

— Meisjes van de (nazie) Nationale Jeugdstorm worden gerecruteerd voor arbeid in voor Duitsland werkende Nederlandse fabrieken. Zij worden daartoe in speciale huizen ondergebracht.

— De begroting van (tijdelijk) bezet Nederland voor 1943 toont een tekort van ƒ 19.500.000.

— Nederlandse en Engelse namen van sigaretten zijn in Nederlands Indië veranderd in Japanse.

— De Japanners hebben het eiland Laboean herdoopt tot „Maeda", naar den Japansen Prins Maeda, die er commandant was en een paar maanden geleden bij een vliegongeluk is omgekomen.

— Hermann Goering is „opper-controleur van de zwarte markten in alle bezette landen" geworden. Dat wil zeggen, dat alle baten van de zwarte markt den Duitsers ten deel vallen.

— Enige recente prijzen in Nederland (op de zwarte markt) een brood ƒ 2,—; een pond meel ƒ 2,—; een pond boter ƒ 11,30 en schoenen op zijn minst ƒ 40.—.

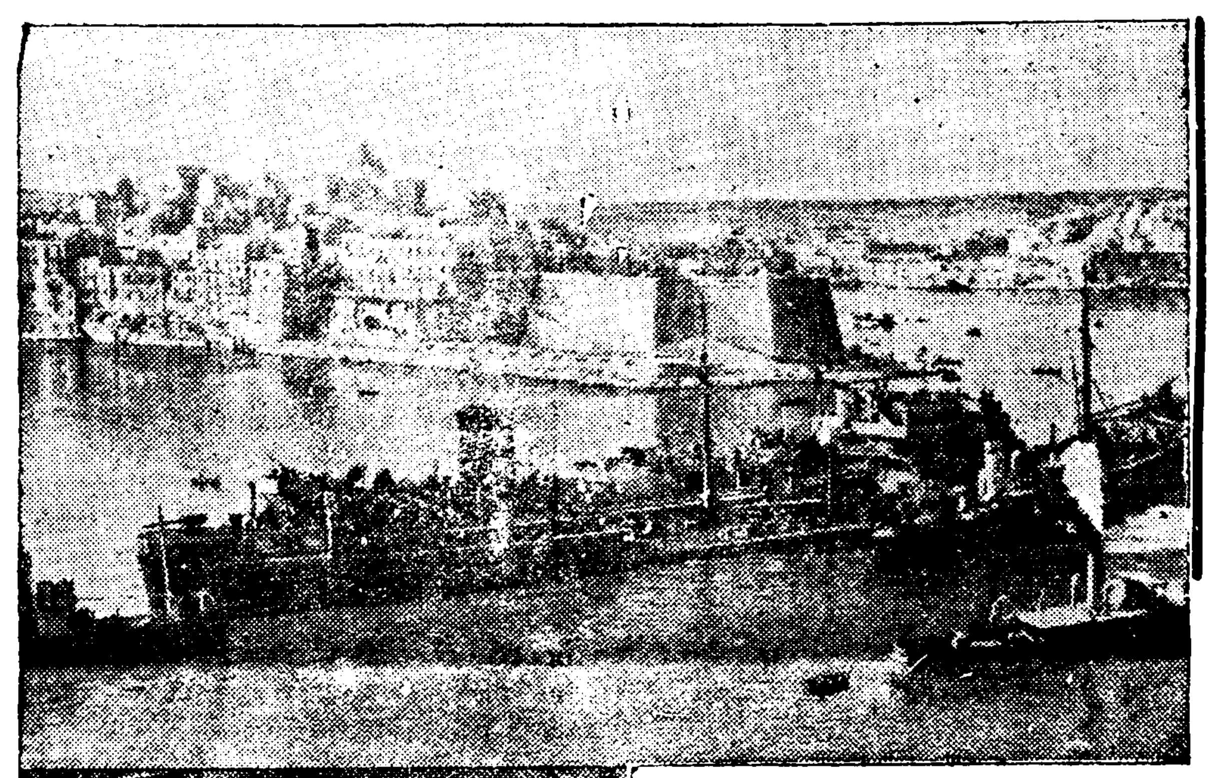
— Een nieuwe film van Joris Ivens is gereed gekomen: „Actions Stations", een documentaire over de Canadese Marine.

— In plaats van N.S.B.-er Dr. Keijer (secretaris van staat), is tot leider van het „medische front" der N.S.B. benoemd Dr. Chr. Goette uit Haarlem; tot diens plaatsvervanger Dr. J. S. Galjard uit Wassenaar.

— Rotterdam sloot een lening van 15 millioen gulden ad 3.5 procent bij een bankcombinatie onder leiding van de Rotterdamse Bankvereniging. Utrecht sloot een lening van 2 millioen gulden.

— Deze zomer zullen 17.500 are van de 12.000 van de Noord-Oost-polder bebouwbaar zijn. Volgende zomer waarschijnlijk de helft van de polder.

— Ary van Son, vroeger hoofdmachinist van het ss. „Volendam" heeft een hoge Britse onderscheiding ontvangen.

Hier ziet men enige afbeeldingen rond het meest gebombardeerde eiland van de wereld. Dit is een van de 13e olietanker „Ohio". Deze tanker werd tweemaal getorpedeerd en vervolgens door duikbommenwerpers aangevallen. Maar de olie kwam in Malta aan. Sleepboten en een torpedojager snelden te hulp en zegevierend kwam de tanker in de Maltese haven Valetta aan.

Vele van dergelijke heldhaftige episodes spelen zich dagelijks af. Dit is het heldenboek van bloed, zweet en tranen.

UIT DE PERS:

700 Rabbijnen.

Wij lezen in „Teroenga":

Een Palcorbericht meldde:

„Jerusalem, November 29 — A general assembley of Palestine rabbis was held for the first time in the Yishuv today when the Ashkenazic, Sephardic Yemenite and other Oriental communities joined at noon today ath the ancient Hurva synagogue in the Old City to call upon the Yishuv and the Diaspora for fast and penance and for prayers of intercession for European Jewry. Rarely have the walls of the synagogue witnessed lamentations so heartrending as those of the 700 rabbis from Poland, Germany, Czechoslovakia, Rumania, Lithaunia — hailed as the greatest conclave since the dispersion 2.000 years ago — who gathered here to beseach the Almighty's intervention against the slaughter of European Jewry. Cleanshaven Jewish champlains serving with the British Army stood among the bearded rabbinical congregation before the open ark, which contained timeworn Sifrei Torah, as psalms and penitential prayers were recited. Prominent in the group was the aged Gerer Rabbi, who came to the special service with an escort of Chassidim."

Zeven honderd Rabbijnen! Een oude Sjoel in Jeruzalem gevuld met niets dan Rabbijnen. Een ganse gemeente bestaande uit Rabbijnen. Welk een Joodse weelde! Welk een volksrijkdom. Maar ook: welk een schone belofte!

Toen het Joodse volk nog op eigen grondgebied leefde, bevonden zich evenals thans grote groepen van Joden in het buitenland. Deze groepen konden vaak bogen op uitmuntende leerscholen en wijze leiders. Maar Palestina bleef voor hen het culturele centrum. Zij richtten zich geheel naar het land hunner vaderen, niet slechts in woord, maar ook in daad. Palestina was en bleef het geestelijk middelpunt van het Joodse volk, waarheen alles zich wendde en waarvan alles uitging.

Totdat de Joodse staat uiteenspatte onder de klievende houwen der Romeinse legerscharen en het Joodse volk in kleine groepjes verstrooid werd over de wereld. Reeds na korte tijd verloren deze groepjes het zo noodzakelijke onderlinge contact en ontwikkelden zich langzamerhand elk voor zich tot een afzonderlijk Joods volkje met een eigen godsdienstig karakter en eigen tradities, die met liefde werden gekweekt en door de tijden geheiligd werden. Het grote Jodendom was uiteengespat, maar nieuwe groepen met dikwijls aparte gebruiken ontwikkelden zich overal ter wereld.

Doch helaas, deze kleine groepen verloren volkomen het contact met elkander. Gedreven door een onzalig sectarisme, gehinderd door taalverschil en afstand, geleid door meerderwaardigheidscomplexen, versplinterden zij zich meer en meer, totdat de Joden van welhaast elk dorp en elk stadje meenden, dat bij hen het ware Jodendom werd beleden. De enigen, die nog tot op zekere hoogte met elkander in contact stonden, waren de Rabbijnen. Zij schreven elkaar moeilijke Hebreeuwse brieven en lazen elkanders geleerde geschriften; maar wezenlijke aaneensluiting vond slechts zelden plaats en was nimmer van lange duur.

In latere tijden verenigden zich de Joden in vele Europese landen onder een stelsel van gezaghebbende Rabbijnen en Opper-Rabbijnen, doch hiermede werd in de algemene toestand geen verbetering gebracht. Verschil in inzicht omtrent godgeleerde vraagstukken veroorzaakte soms ook verwijdering tussen de Rabbijnen onderling, ja, soms werd zelfs de banvloek als wapen gebruikt. In Oost-Europa was de onderlinge verdeeldheid misschien niet zo groot, als in het Westen, maar zij was feller en uitte zich heftiger; in West-Europa was daarentegen de verdeeldheid kleingeestiger en berustte vaak op betweterij.

Toen kwam het Zionisme, dat materiële eenheid trachtte te scheppen. Langzaam maar zeker werd de gehele diaspora voor de Zionistische idee gewonnen en met vereende krachten werd het werk in Palestina gesteund. Doch ook in Palestina bleef de verdeeldheid. Wel is waar kent Palestina ook zijn gezaghebbende Rabbijnencolleges, doch tot een waarachtige eenheid hebben ook deze het helaas, niet kunnen brengen. Door sommige Rabbijnen, die uit andere landen naar Palestina zijn gekomen, worden zij niet erkend. Menig Rabbijn meent, dat slechts in zijn geboorteplaats het enige ware Jodendom wordt beleden. Er zijn er die menen, dat slechts de beslissingen der Opperrabbijnen in hun land rechtskracht hebben. Nergens wordt de grote man gevonden, die gestuwd door machtige geestkracht volledige eenheid schept.

Maar zie! Uit één der donkerste holen van Europa kruipt een wanstaltig, afschuwwekkend monster te voorschijn, dat de afzichtelijke kop opsteekt en zich nestelt, hoog in een gierennest, in Berchtesgaden. En met bliksemsnelle roofdierklauwen grist het landen en volken met oneindige inhaligheid naar zich toe, dood en vernietiging zaaiend. Maar wanneer het de monsterlijke vleugels uitspreidt om ook andere continenten in het ongeluk te storten, voelt het knellende banden die steeds hecher sluiten, totdat het monster uiteindelijk gekooid zal zijn. Langzaam maar zeker wordt het ingesloten. Het verzet zich in wilde vlagen, maar het voelt onmiddellijk het einde naderen. En dan, op eenmaal, werpt het zich met tergende wreedheid en wellustige moordzucht op de onschuldigen, op de weerlozen, op de onmachtigen.

Een kreet van afschuw en ellende gilt en kermt door Europa. Het geluid draagt voort tot de broeders, overal ter wereld. En waar zou die kreet beter verstaan worden dan in het land der vaderen?

Gebeden en jammerklachten stijgen op. Vergaderingen worden bijeengeroepen. Er wordt betoogd; er wordt geprotesteerd. De jonge Joden melden zich in ongekende aantallen ter dienstneming in de legers der vrijheid. En in een oude Sjoel in Jeruzalem houden 700 Rabbijnen een gezamenlijke rouwdienst.

Van overal stamden zij. Uit Polen en Yemen, uit Duitsland en Rusland, uit Roemenië en Lithauen. Zij vertegenwoordigden slechts flarden van een gewaad, van het geestelijk gewaad van het Joodse volk, dat 2000 jaar geleden wreed was vaneengescheurd. En gedurende enkele uren verenigden zich die flarden tot een schitterend gewaad, dat het verjongde Joodse volk zich met trots om de schouders zou kunnen werpen. Toen was alles weer ten einde, vervlogen als een droom. Maar de beelden zijn gebleven. Verschillende gebeurtenissen zullen volgen. De flarden zullen aaneengeweven worden tot een gewaad, dat schittert van ongekende kleurenpracht.

Zevenhonderd Rabbijnen vonden elkander in een groot, gemeenschappelijk leed. Er is een belofte gedaan.

A. N. O(ppenheim).

Buitenland.

EDEN GEEFT VERSLAG VAN ZIJN BEZOEK AAN AMERIKA.

De Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken Robert Anthony Eden maakte bij het bespreken van zijn conferenties in Washington voor het Lagerhuis bekend, dat hij Staatssecretaris Cordell Hull voor een bezoek aan Londen heeft uitgenodigd. Eden zeide tevreden te zijn, dat er „volledige overeenstemming" tussen Groot Brittannië en de Verenigde Staten bestaat over de „politiek ten opzichte van Frankrijk". Ook deelde hij mede, dat de inzichten van de Noordamerikaanse autoriteiten ten aanzien van de na-oorlogse problemen zeer veel overeenkomst vertoonden met de zijne.

„Ik kwam zeer bemoedigend terug over de grote mate van algemene instemming, die ik vond en ik ben er zeker van, dat deze voor ons van grote waarde zal zijn bij toekomstige wisselingen van mening met de Verenigde Staten en andere Geallieerde Regeringen." Dit was de eerste zinspeling van Eden, die op Rusland van toepassing scheen. Ten tijde van zijn bespreking in Washington werd aangenomen, dat een der doeleinden van zijn bezoek was om een nauwere band tussen Rusland en de Verenigde Staten te helpen smeden. Gelijk de Londense „Times" in een hoofdartikel op 10 Maart zeide, zou deze taak een der voornaamste verrichtingen zijn van de Britse diplomatie.

„De uitnodiging aan Hull werd gedaan met goedkeuring van Churchill", aldus Eden. Hij zeide evenwel niet of Hull de uitnodiging aanvaardde.

„Mijn laatste indruk van de Verenigde Staten was die van een jong, energiek volk, dat zich onverdeeld in de strijd geworpen heeft en vastbesloten is met andere Verenigde Landen in oorlog en in vrede samen te werken. Onze besprekingen vestigen hierin een begin. En het begin is gemaakt onder de beste omstandigheden. Ik zeg daar niets meer van dan dat. De rest zal volgen."

„De besprekingen" — zo vervolgde Eden — „vielen voornamelijk onder drie hoofden: Eerst de quaesties van verrichtingen — de actuele zaken betreffende de oorlogvoering. Ten tweede: de politieke samenwerking tussen ons in verband met de feitelijke militaire verrichtingen, die hebben plaats gevonden of zullen plaats vinden. Ten derde: de vraagstukken, die uit de oorlog voortkomen."

Met betrekking tot het eerste punt zeide Eden van mening te zijn, dat de Premier tevreden is over de voortgang, die gemaakt werd.

„Ik ben er zelf van overtuigd, dat geen missie, waarmede ik ooit belast werd, in de grond zo vruchtdragend is geweest als deze. Ik ben — eerlijk gezegd — terug gekomen met een ander inzicht in de gevoelens van de Verenigde Staten ten opzichte van deze strijd en de na-oorlogse periode. Ik geloof, dat de kansen, die zich voor ons geopend hebben — hoe groot de moeilijkheden ook zijn — breder in omvang zijn dan ik mogelijk had gedacht."

De korte redevoering werd begroet met gejuich. Eden maakte echter niets bekend over de militaire quaesties, welke besproken werden. Hij beschreef de besprekingen te Washington als gelijksoortig aan die hij meer dan een jaar geleden te Moskou met Jozef Stalin en Molotov besprak.

Over zijn bezoek aan Canada zeide Eden, dat „Canada's oorlogsinspanning werkelijk verbazingwekkend is."

De Secretaris gaf toe, dat „er enig misverstand in dit land heerste over de bedoelingen, welke het Noordamerikaanse Bestuur had in het onderhouden van de betrekkingen met Vichy. Deze misverstanden zijn echter van de baan geveegd. Wij wensen natuurlijk alle delen van Frankrijk bereid te zien den gemeenschappelijken vijand vereend te bestrijden."

Eden onthulde nog, dat men ook tot overeenstemming kwam over de politiek ten opzichte van Spanje, Portugal, Turkije en andere onzijdige landen (Londen, (AP) 8.4).

FRANSE GUERRILLA'S DOEN AANVALLEN OP DUITSERS.

Het Hoofdkwartier der Strijdende Fransen deelde mede, dat Franse guerrilla's op 13 Maart, drie aanvallen deden op de Duitse troepen te St. Etienne. De bekendmaking zeide, dat een bom werd geworpen in de eetzaal van de onderofficieren in de Rullière-barakken en dat verschillende Duitsers werden gewond. Een Duitser werd ernstig verwond bij een aanval, die overdag plaats vond en werd uitgevoerd met handgranaten op een der voornaamste hotels. Er werd ook een granaat geworpen op Duitsers, die het plein Marengo overstaken (Londen, (AP) 7.4).

GEALLIEERDEN ZULLEN DUITSE PLUNDERINGEN TRACHTEN TE HERSTELLEN.

Lord Maugham pleitte in het Britse Hogerhuis om een plechtige waarschuwing aan Duitsland te doen „dat de Geallieerden in Duitsland artikelen van waarde in beslag zullen nemen, gelijk die door de as vernietigd werden of uit de bezette landen werden verwijderd."

Hij sprak bij een debat, waarin Lord Kanselier Simon voor de Regering zeide, dat de Geallieerden een plan voorbereiden voor het herkrijgen van de goederen, die door de as geplunderd zijn. Deskundigen van een inter-Geallieerd Comité verzamelen thans de beschikbare gegevens en bestuderen de mogelijkheid om de gestolen goederen terug te krijgen.

Simon zeide: „Naar men zegt zouden in sommige gevallen de gestolen goederen door den vijand worden gezonden naar delen in de Nieuwe Wereld. De Regeringen der Verenigde Landen en de Zuidamerikaanse staten, die de betrekkingen met de as verbroken hebben, hebben zich volgaarne aangesloten bij de beginselen, die door de Geallieerden tot uiting werden gebracht."

„Onder de gestolen buit, die moet worden herkregen, behoren ondernemingen en maatschappijen, die door den vijand werden onteigend met het voorwendsel, dat men daarvoor betaalde...... met waardeloos papier" (Londen, (AP) 7.4).

DIE DIAMANTBEDRYF.

Wij lezen in de Zuidafrikaanse krant „Die Volksstem" het volgende:

„So nou en dan word mens herinner aan die eienaardige manier, waarop die diamant-bedryf — so kunsmatig en tog so stabiel — immekaar gesit is. Kunsmatig, omdat daar soveel diamante is dat hierdie edelgesteente miskien goedkoper als ertappels sou wees as al die beskikbare voorrade in een jaar op die mark gewerp moes word, dog tegelykertyd, as gevolg van 'n wêreldkombinasie van verkopersbelange, so stabiel dat diamante selfs in die huidige tydsgewrig as een van die veiligste beleggings beskou word. Europa is natuurlik vir ons diamante gesluit, maar selfs in sy huidige verknorsing (miskien juis as gevolg daarvan) is die vraag na diamante in daardie deel van die wêreld goed, om rede dat dit 'n meer standhoudende waarde het as geld en in onbestendige tye so maklik deur die eienaar saamgeneem, indien nodig saamgesmokkel, kan word. Terwyl daar nie so 'n vraag na die groot pronkdiamante bestaan nie en dit moeilik sou wees, vanweë die feit, dat duisende slypers in Holland en België sit, om so 'n vraag te bevredig, word daar ernstige pogings aangewend om die slypery-industrie eens en vir altyd behoorlik in Engeland te vestig. Die kabels het nou pas nog meegedeel dat 'n 1.500 uit Antwerpen ontvlugte slypers wat nou in Engeland werk, om hoër lone gestaak het, terwyl van Amerika af meegedeel word, dat daar 'n slypery-bedrijf in die lewe geroep is met 750 bedrewe slypers en 750 leerlinge. Die Verenigde State het in die gocie tye vir £ 12 miljoen per jaar diamante gekoop. Dit was in die dae toe die Unie se opbrings aan hierdie artikel tot £ 18 miljoen bedra het. Vandag word diamante hoofsaaklik vir industriële doeleindes aangevra met die gevolg, dat ons uitvoer tot £ 2½ miljoen gedaal het.

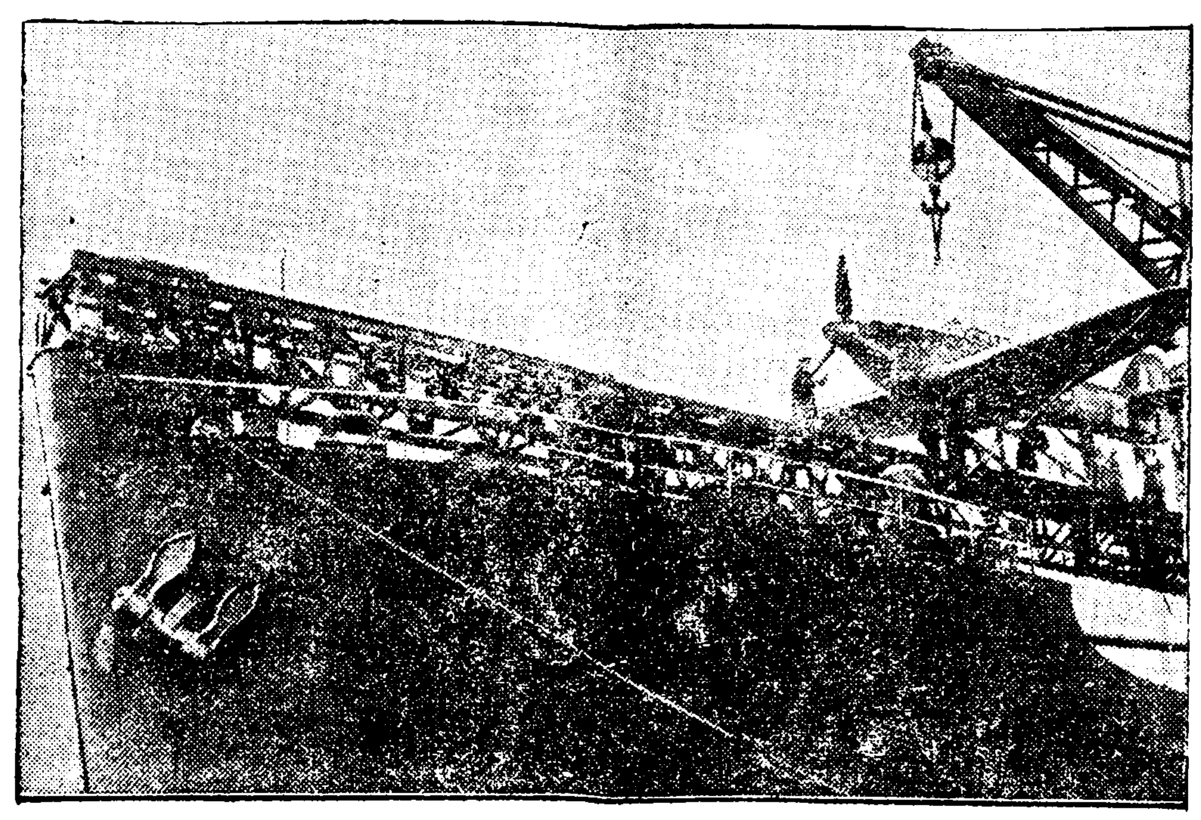
As gevolg van die pogings om slypery in Engeland en Amerika te vestig, is dit moontlikheid egter nie uitgesluit nie dat daar 'n betreklike herlewing in die mark kom. Dog dit moet taamlik groot wees om die algemene posisie te affekteer, want behalwe die groot voorrade waaroor die Unie beskik, produseer die Kongo nog altyd fluks, terwyl Brazilië 'n gedugte konkurrent in die Amerikaanse mark is en bly. Op die kunsmatige kant van die bedryf word, wat die Unie betref, 'n lig gewerp deur die mededeling van 'n paar dae gelede dat, in die buurt van Barkly-Wes, Vaal-rivier deur 'n kanaal afgelei is teneinde 'n honderdtal delwers in die geleentheid te stel om daar uit die rivierbedding diamante op te haal wat anders uiteindelik tog seker wel met soveel minder moeite op Alexanderbaai-strand met die hand opgepik sou geword het, as dit nie deur die wet verbied was nie. By Christiana is, luidens 'n ander mededeling, weer tot herinvoering van die primitiewe metode oorgegaan, van met 'n emmer onder die water in die rivier-bedding rond te krap. Dis nie net 'n apokriewe manier van doen nie, dog ook gevaarlik, terwyl daar slegs 'n geringe kans op geluk is. Maar die hoop van die delwer raak nooit uitgedoof nie, al beskaam hy ook nog so dikwels!"

EDEN OVER VOORGENOMEN CONFERENTIE TE BERMUDA.

De eerste maal, dat Anthony Eden na zijn bezoek aan Noord-Amerika weer in het Lagerhuis verscheen, deelde hij mede, dat hij met Cordell Hull de plannen besprak voor een voorgestelde conferentie te Bermuda over de redding van de slachtoffers der nazieterreur. In antwoord op een vraag van Eleanor Rathbone werd deze mededeling door Eden gedaan. Voorts deelde hij mede, dat deze conferentie zo spoedig mogelijk zal worden bijeengeroepen. De namen der Britse en Noordamerikaanse afgevaardigden zullen spoedig worden bekend gemaakt. In antwoord op andere vragen zeide Eden, dat Francis Osborne, de Britse Gezant in het Vaticaan, hem mededeelde, dat de berichten in de Zwitserse pers volgens welke Osborne de spijt van de Britse Regering voor de dood van den Aartsbisschop van Reggio bij een Britse luchtaanval heeft geuit, „volkomen ongegrond zijn." Andere Zwitserse berichten volgens welke Zijne Heiligheid de Paus aan den Britsen Gezant biezonderheden zou hebben medegedeeld over de schade door de luchtaanvallen te Palermo en andere Siciliaanse steden aangericht, zijn evenmin waar (Londen, (AP) 7.4).

PAUS SCHRIJFT BRIEF AAN OPPERRABIJN VAN JERUSALEM.

Zijne Heiligheid Paus Pius XII heeft een brief geschreven aan den Opperrabbijn van Jerusalem, J. H. Herzog, waarin de Heilige Vader zegt al het mogelijke te zullen doen om de vervolgde Joden van Europa te helpen (B.B.C.).

Een catapultvliegtuig wordt aan boord gebracht van een Britse koopvaarder. Deze vliegtuigen worden afgeschoten, zodra een convooi wordt aangevallen. Menig schip is gered door zulk een vliegtuig.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Radio-Vichy deelde mede, dat de Britse Generaal Anderson een aanval geopend heeft in het gebied van Medjez El Bab, welke klaarblijkelijk op grote schaal is. Voorts beweerde men, dat volgens Berlijnse kringen een nieuwe aanval zal worden gedaan met „een verpletterende meerderheid van manschappen en materiaal".

— **Oruro:** Henry Wallace arriveerde te Oruro per speciale trein uit Cochabamba en zette zijn reis ogenblikkelijk per vliegtuig voort naar La Paz. Van La Paz zal hij per automobiel een bezoek brengen aan de tinmijnen op 25 kilometer van de hoofdstad. Daarna zal men per auto naar La Paz terugkeren en een bezoek brengen aan het Meer Titicaca.

— **Mexico:** Het Mexicaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken verzocht alle gezantschappen pogingen in het werk te stellen ten behoeve van Francisco Largo Caballero, den vroegeren Premier van Republikeins Spanje, die door de nazies is gevangen genomen.

— **New York:** Het Duitse communiqué zegt: „Aan het Zuidelijke Tunische front bieden de Duitse en Italiaanse strijdkrachten hardnekkig weerstand tegen den vijand, die aanvalt met grote meerderheid. De vijandelijke tankstrijdkrachten, die doorbraken, werden onderschept na felle gevechten en haar flankeerbewegingen werden verijdeld. Nieuwe posities zijn ingenomen volgens het plan. In de Centrale en Noordelijke sectoren faladen verschillende vijandelijke sectoren faalden verschillende vijandelijke verliezen". Het Duitse communiqué deelde ook mede, dat snelle Duitse bommenwerpers gisteren het eiland Wight en de Britse Zuidoostelijke kust aanvielen.

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	8196
2e prijs	2527
3e prijs	13522
4e prijs	12543

KAPITEIN VENEMA DANKT.

De volgende brief werd door den Commandant van het Corps Militaire Politie, Kapitein Ebel Venema, per adres den Heer Abraham C. Henriquez aan de handelskringen op Curaçao gezonden:

„Het is mij een groot genoegen u de dank over te brengen van het Corps Militaire Politie voor de goede wensen en de blijken van belangstelling welke het Corps ter gelegenheid van zijn 15-jarig bestaan van uw zijde mocht ontvangen.

Tevens zeg ik u oprecht dank voor de chèque ad. ƒ 1000.—, welke de Heer Capriles mij namens u bij deze gelegenheid ter hand stelde.

Het Corps is door deze van grote waardering getuigende daad zeer getroffen en ik geef u gaarne de verzekering dat dezerzijds al het mogelijke zal worden gedaan om de goede verstandhouding, welke tussen Handel en Politie bestaat, ook in de toekomst te bestendigen.

Door mij zullen enige leden van het Corps worden aangewezen om te onderzoeken op welke wijze het door u geschonken bedrag het beste kan worden besteed, zodat daarvoor iets wordt verkregen dat een blijvend aandenken zal zijn voor het Corps in al zijn geledingen".

NAAR CURACAO GEDIRIGEERD.

In een officiële bekendmaking zeide het Aneta nieuwsagentschap, dat een Noordamerikaans schip, dat oorspronkelijk vertrokken was naar Martinique en Guadeloupe met voedsel en koopwaar, in plaats daarvan is gedirigeerd naar Curaçao en Frans Guyana, (Willemstad, (AP) 7.4).

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Justitia Pietas Fides:** Vrijdag, 9 April zal de Heer P. Visser in het Clubgebouw van J.P.F. een lezing houden over „Film-opneming-techniek", waarbij hij een en ander met films zal toelichten. De lezing begint om 20.15 uur en is voor een ieder vrij toegankelijk.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

De clubs Leonidas, Racing en Jong Suriname hebben aangevraagd lid te mogen worden van de Katholieke Sportcentrale.

EXAMEN „ST. GENESIUS".

Op 7 April slaagden voor bovengenoemde Bond te Welgelegen als Typiste: M. Wilson, C. Suriel, D. Hilker, B. Boudewijn, E. Royer, I. Walter en R. Schoop. Afgewezen 4.

Voor Stenografie geëxamineerd één; afgewezen één.

De Italianen lachen niet meer.

De tyrannen van het imperiale Rome verzoenden het gepeupel met brood en circus-voorstellingen. Het volk van Rome heeft momenteel brood noch spelen: het leven in Italië in oorlogstijd is somber en triest, en de broodrantsoenering betekent, dat de armen zeker van honger zullen sterven als de oorlog nog langer voortduurt.

Een populair verhaal doet de ronde over een fascistische vis. Een Italiaanse familie kon niets te eten vinden. En de man ging ten einde raad maar uit vissen. Toen hij triomfantelijk met een vis thuis kwam, zeide hij tot zijn vrouw: „Ha, eindelijk kunnen wij dan weer gebakken vis eten!"

„Hoe kan ik nu vis bakken zonder olie?", vroeg zijn vrouw.

„Wel", zeide de man „dan eten wij ze maar gekookt!"

„Zonder kolen zeker, of een vuurtje om het te koken!" antwoordde zij.

„Goed, dan eten wij hem rauw met azijn", zeide de man.

„Er is geen azijn!"

In zijn woede gooide de man de vis weer in het water. Vóórdat de vis weg zwom, stak hij zijn kop boven het water uit en riep: „Viva il Duce!"

De olie-rantsoenering.

Voor de oorlog leefden de arme mensen in Italië grotendeels van vis, brood, rijst en spaghetti. In Italië wordt er grotendeels gekookt met olie. Momenteel is de rantsoenering van olie voor een maand slechts voldoende voor een dag. De spaghetti, die nu verkrijgbaar is in zeer kleine hoeveelheden, ziet er grauwachtig en donkergrijs uit en smaakt naar bordpapier. Zij kost ongeveer 80 cent per half ons, wat natuurlijk betekent, dat de armen dit zelfs slechts zelden kunnen eten. Rijst is niet alleen gerantsoeneerd, maar bijna niet te krijgen. Er zijn zeer weinig groenten en fruit over, nadat de Duitsers genomen hadden wat zij nodig hadden. De voorraden gedroogde vis, die vroeger uit Noorwegen kwam, zijn uitgeput en kunnen nu niet meer aangevuld worden.

Het enige voedsel, dat voor de Italianen overgebleven is, is het grijze smakeloze brood. Nu is dit ook al gerantsoeneerd.

Als er binnenkort in Italië geen algemene hongersnood uitbreekt, dan zal er toch zeker behoorlijk honger geleden worden! De broodrantsoenering is wel de grootste schok, welke zij gehad hebben sedert deze onpopulaire oorlog begon.

Dit betekent niet, dat er geen voedsel meer in Italië is. Een ieder, die genoeg geld heeft, kan nog steeds behoorlijk eten in een restaurant. Maar het is altijd erg kostbaar; er zijn restaurants, waar men vastgestelde prijzen heeft, bijvoorbeeld vier gulden per eenvoudige maaltijd.

In de heel eenvoudige restaurants kan men misschien een portie spaghetti of wat bonensoep en spinazie krijgen, voor ongeveer twee gulden.

Er is geen spaghetti op Zaterdagen en Zondagen, geen vlees op twee andere dagen. Op de zogenaamde vleesdagen is er meestal nog geen vlees te krijgen: als men het den kellner vraagt, zegt hij heel beleefd, dat het vlees wel besteld is, maar nog niet gebracht, of dat het net op is, of hij zegt gewoon dat het er niet is...

De Italiaanse huisvrouwen zijn de wanhoop nabij. Als zij er soms in geslaagd zijn iets behoorlijks te eten te bemachtigen, dan staan zij voor de moeilijkheid van de kook-gelegenheid. Rijen huismoeders, die hopen wat brandstof te bemachtigen, kan men dagelijks zien. In de volkswijken kan men mensen hun meubilair zien kapothakken om te kunnen koken!

Het leven van pleizier is voorbij.

Met de essentiële dingen voor het leven zo moeilijk te verkrijgen heeft het amusementsleven volkomen zijn belangrijkheid verloren. Italiaanse films zijn slecht. Duitse films worden geweerd en nieuwe buitenlandse films *zijn er slechts enkele.*

Shakespeare-, Shaw- en Thornton Wilder-stukken vullen de theaters en de symphonie-concerten zijn altijd zeer gewild. Maar over het algemeen genomen, zijn de Italianen zo ontmoedigd en somber, dat zij al hun interesse in uitgaan en amusement verloren hebben. Wanneer zij plezier hebben en grappen maken, dan is dit meestal ten koste van de regering en de Duitsers! De intellectuele en artistieke kringen bezoeken elkaar in het geheim. Officieren, die met verlof thuis komen, zoeken rusteloos naar vermaak en verstrooiing. Het dansen in het publiek is verboden, omdat dit niet overeenkomt met de fascistische oorlogstijd-begrippen. Alleen dansen in besloten clubs is mogelijk, als men het geheim kan houden.

De Romeinse adel bevroor tijdens de winter in zijn marmeren paleizen. De Florentijnse aristocratie is naar de buitenverblijven vertrokken op het land, in de hoop daar wat meer te eten te vinden en om de spionnen te ontlopen. Twintig jaren van dictatorschap zijn er niet in geslaagd om het Italiaanse karakter te veranderen, maar de oorlog heeft hen nu erg veranderd. De landmensen, de bloemenverkopers en de courantenjongens waren altijd aan het zingen en lachen: nu zijn zij somber en slechts zelden komt er een lach over hun gezicht.

De Italianen zijn over het algemeen geen zware drinkers, maar nu in hun wanhoop — om aan de terreur te ontsnappen geven de jonge aristocraten zich over aan de drank en geven zij hun geld uit aan de meest minderwaardige qualiteiten van cognac en jenever. Zij hebben de Noordamerikaanse dansmuziek weer doen herleven en hypnotiseren zichzelven met de gedachte, dat het fascisme op zijn laatste slof loopt en dat zij spoedig weer als vrije burgers zullen rondlopen.

De blonde Duitse meisjes — geïmporteerd om de Italiaanse officieren te bespionneren — worden niet aangekeken, ondanks het zwak, dat de Italianen voor blond hebben. Duitse journalisten hebben de Buitenlandse Persclub overstroomd. Een voormalig Engels restaurant werd in een Duitse bierhal getransformeerd. Zij probeerden de Engelse „Union Club" in een Duitse club te veranderen, maar de Italianen geven er de voorkeur aan om het gebouw leeg te laten. Op een officiële receptie merkte een Duitse diplomaat tegenover een Italiaansen collega knipogend op, dat de vermeestering van Malta wel erg lang duurde. „Ach ja", antwoordde de Italiaan, „Malta is óók een eiland!"

Bonaire.

De Ezel in het Papiamentse spreekwoord.

Het stomme dier de ezel, dat het overal ter wereld moet ontgelden om zijn volslagen gebrek aan intelligentie, heeft dan toch nog dit mee dat het duizenden en duizenden mensen met zijn voorbeeld heeft geleerd, hoe zij niet moeten handelen. En dat is een zijner grootste verdiensten.

Wil men de levenswijsheden, die naar aanleiding van de ezel opgesteld zijn, ten volle begrijpen en beleven, dan zou men enige tijd met zo'n beest moeten omgaan. Dan pas leert ge hem door en door kennen. Ten gerieve van hen echter, die zich van andere vervoermiddelen plegen te bedienen, en zeer weinig met het dagelijkse leven van een ezel in contact komen, maar toch de spreekwoorden goed willen begrijpen, geven we hier enkele zijner eigenschappen.

Op Bonaire is de ezel het vervoermiddel. Hier heeft men dus gelegenheid te over om het dier te bestuderen. Bij hoge uitzondering maakt iemand gebruik van een paard. In aller ogen is een paard tienmaal superieur aan de ezel. De ezel is ongelofelijk eigenwijs en dom, twee eigenschappen, die dikwijls samengaan. Je kunt hem maar weinig leren, en wil men daarbij geweld gebruiken, dan doet hij bij voorbaat het tegenovergestelde van wat van hem verlangd wordt. Hij laat zich niet dwingen of paaien, hij doet enkel wat hij wil. Als regel echter is het een willig dier, dat veilig loopt. Om niet te doorgronden redenen heeft hij bij tijd en wijle kuren van balorigheid. Volkomen te vertrouwen is hij nooit.

Zijn gebalk is wel het afschuwelijkste geluid, dat in de schepping voorkomt; maar hij schaamt er zich niet voor, en balkt zo hard hij maar kan, tot in het diepst van de avond toe. Trekt men hem aan zijn staart, dan maakt hij dolle sprongen. Bijna alle ezels hebben een witte snuit. De bevolking heeft voor de ezel zeer weinig achting. Veel waard zijn ze tegenwoordig ook al niet; voor een rijksdaalder hebt ge al een heel mooi exemplaar. Verstaat ge de kunst om ezels te temmen — en dat is geen geringe kunst — dan behoeft ge niets te betalen, want er lopen er genoeg rond in het wild, die aan niemand toebehoren. Maar het zal u heugen, dat ge een wilde genomen hebt!

En nu: de ezel in dienst van de wijsheid.

1. Waar een paard heengaat kan de ezel ook komen. (No tin camina cu cabai ta bai, buricu no por jega). Dat zegt men tegen iemand, die meer meent te weten dan een ander; in de zin van: Denk nu maar niet, dat jij de enige wijze bent, wij zijn ook zo dom niet. Of: Verberg maar niets, wij komen er toch wel achter.

2. Waar een paard heen galoppeert, kan een ezel ook heensjokken, al komt hij wat achterop. (Camina cabai na galop, buricu tambe por cocoche bai, masha jega despues). De betekenis is ongeveer hetzelfde als die van het voorgaande spreekwoord; alleen gaat het hier duidelijk over een meerdere en een mindere.

3. Ben ik als ezel geboren, dan kan ik niet als paard sterven. (Si mi a nace buricu, mi no por muri cabai). Dat is bedoeld voor iemand, die boven zijn stand wil leven. Je zult toch altijd kunnen zien waar hij vandaan komt.

4. Een ezel verleert zijn streken niet. (Buricu no ta larga su manja). Wij zouden zeggen: Een vos verliest wel zijn haren maar niet zijn streken.

5. Een ezel struikelt geen twee keer over dezelfde steen. (Buricu no ta trompeca dos bez riba e mes un piedra). Een zegswijze, die uit Europa is overgenomen.

6. Het gebalk van een ezel bereikt de hemel niet. (Bez di buricu no ta jega cielo.) Veel gebruikt als er twee ruzie hebben, en de een, om gelijk te krijgen, Gods straffen over den ander afroept. De ander, die zijn tegenstander door heeft, vernedert hem met de mededeling, dat een ezel wel hard te keer kan gaan, maar dat zijn gebalk toch geen gebed is dat ten hemel opstijgt.

7. Een ezel loopt geen wedloop met een paard. (Buricu no ta pusta cu cabai). Anders gezegd: Dat is geen partij voor mij, daar kan ik toch niet tegen op.

8. De ezel denkt iets anders dan zijn berijder. (Un cos buricu ta corda i otro esun cu ta riba dje). De betekenis is dezelfde als ons: Zoveel hoofden zoveel zinnen.

9. Als de ezel dood is, zet men eten bij zijn staart. (Ora buricu a muri, pone cuminda na su rabu). De gedachte komt overeen met: Als het kalf verdronken is, dempt men de put. Maar het papiamentse spreekwoord is sterker. Na een ongeluk worden niet alleen maatregelen getroffen, maar vaak geheel overbodige, onredelijke maatregelen. Evenals wanneer men een ezel verwaarloosd heeft, en hij er van dood gegaan is, men hem eten voorzet, en zelfs eten bij zijn staart plaatst, misschien dat dat nog helpt. Een heerlijk sarcasme!

10. Als je op een ezel rijdt, moet je het schokken verdragen. (Ora bo ta riba buricu, bo mester wanta e cocobia.) Oftewel: Vóór wat hóór wat; wie de lusten wil, moet ook de lasten dragen.

1.. Een ezel met streken, naar de val ermee. (Buricu cu manja trampa cuné.) Een ietwat houterige vertaling. Een trampa is een veefuik. Grote knoeken hebben alle een fuik van takkebossen om het vee op te vangen; ezels worden er dan met lasso's op een allesbehalve zachte wijze uitgehaald. De trampa geldt als een oord van kwelling. Men gebruikt het spreekwoord, als het gaat over bedriegers en konkelaars. Die moeten gestraft worden, weg ermee.

12. Je weet niet welke ezel aan het meel heeft gezeten, want ze hebben allemaal een witte snuit. (Tur buricu su boca ta blancu, bo no sa ta cual ta come harinja.) Je kunt nooit van het gezicht aflezen wie de schuldige is, want ze doen allemaal alsof ze van den prins geen kwaad weten. Dieven en onbetrouwbare mensen, doen altijd alsof ze gewoon als anderen zijn.

13. Als er een paard komt aangelopen, moet de ezel blijven staan. (Careda di cabai, parada di buricu.) Met andere woorden: Voor hoge heren moeten de gewone mens enopzij gaan.

14. Als je een ezel wilt zien schokken, moet je de teugels aan zijn staart binden. (Si bo kier mira buricu cocobia, mara frena na su rabu.) Als je iemand kwaad wilt hebben, dan moet je hem in zijn zwakke zijde treffen.

15. De ezel moet werken om het paard te laten eten. (Buricu mester traha pa cabai come.) Een klacht van een ontevreden werkman. De minderen moeten maar werken, de rijken zullen er wel van leven.

16. Men moet de schuld van de ezel niet gooien op zijn zadel. (No mester tira culpa di buricu riba su silla.) Men moet geen uitvluchtjes zoeken.

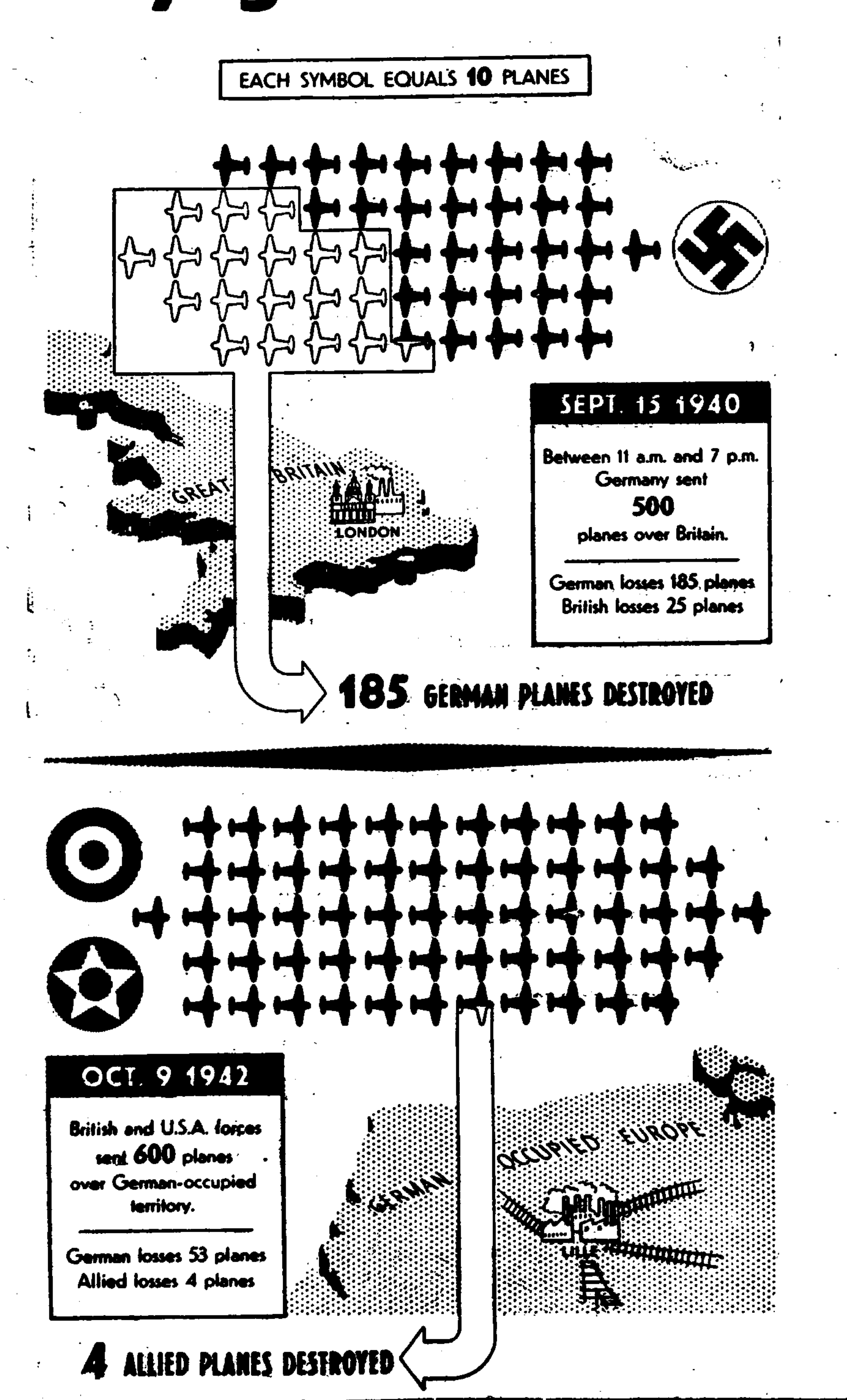
17. Stroop is niet voor de bek van de ezel. (Stropi no ta pa boca di buricu.) Wij zouden zeggen: Men moet geen paarlen voor de zwijnen werpen. De hier bedoelde stroop is die, welke vroeger veel uit Venezuela werd aangevoerd. Het is het sap, dat uit de suikerietstengels geperst wordt, en daarna tot zekere hitte gekookt, zodat een zoete siroop overblijft. Het gold als een delicatesse voor op het brood.

18. Al reist een ezel drie keer de wereld rond, hij blijft een ezel. (Maske un buricu biaha mundo tres bez rond, buricu e ta keda.) Geef je geen moeite om een dommerik wijs te maken, het haalt toch niets uit.

19. Een ezel blijft een ezel. (Buricu ta keda buricu.) Hetzelfde als het voorgaande spreekwoord, alleen iets korter.

20. Als je een ezel aan een boom gebonden hebt, dan moet je hem ook te eten geven. (Bo a mara buricu na palu, bo mester duné cuminda.) Ongeveer wat wij uitdrukken met: Wie A gezegd heeft, moet ook B zeggen. U moet niet iets doen en de consequenties aan anderen overlaten, zoals hij, die per ezel een boodschap gaat doen, ter plaatse het dier aan een boom vastbindt en hem dan maar aan zijn lot overlaat.

Two great daylight air attacks

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Mijnheer de Redacteur,

Het verslag van de plechtige naamgeving aan een landsgebouw op dit eiland, thans de „Margriet Kazerne", in ons inheemsch blad „Amigoe di Curaçao" wekt op, wegens zijn subjectief tint, reeds bij eerste oogopslag het vermoeden dat het niet gegeven is door een inheemsch persoon.

En werkelijk, dit twijfelachtig stadium duurde bij ons maar enkele minuten, want inmiddels informeerden wij bij onzen Arubaanschen Amigoeman met gevolg, dat onze gegronde gevolgtrekking bevestigd werd.

Het verslag schetst Aruba onder een grootsche vlaggetooi zowel bij de huizen als bij de barken, bijgevolg gesteld wordt, dat de bevolking ook uiterlijk met de zaak medeleefde, in welk geval dan de afzijdigheid der Volksvertegenwoordigers een laakbare handeling zou zijn, als trouwens ook in het verslag onder diens licht gekenmerkt.

Met opzet spreken wij van Volksvertegenwoordigers omvattende Statenleden en Landraden, welke laatste ook niet geweest waren, immers bezwaarlijk kan beweerd worden dat de Garnizoensdokter (Militair) tevens als Landraad optrad.

Mijnheer de Redacteur, De rauwe waarheid is, dat de bevolking van Aruba niet samen met het bestuur wilde werken tot de uitvoering van diens initiatief alhoewel op zichzeve strookend met de Arubaanse nationale gevoelens wegens bestaande grieven tegen het Bestuur, hetgeen voor de niet ooggetuige duidelijk zou zijn indien het verslag objectief vertelde, dat behalve enkele huizen van ambtenaren op het Hollandsche Hoekje van geen particulier gebouw de vlag waaide alhoewel de bevlagde Gouvernementsgebouwen als de Politie-Kazerne zelf, zulks uitlokten; dat van de in de onmiddellijke omgeving krioelende barken en visschersbooten slechts een paar die juist binnen waren gekomen de vlag ophad, dat er geen Arubaan aan de plechtigheid deelnam.

Onder dezen stand van zaken spreekt het vanzelf dat ook de Volksvertegenwoordigers niet met het Bestuur mochten samen werken, zijnde de Bevolking van andere gevoelens, zou dit niet consequent zijn.

Aangezien aan den anderen kant van de Volksvertegenwoordigers ook niet gedacht mag worden, dat zij zoo'n wanverhouding tusschen Volk en Bestuur lijdelijk aanzien, wil ik U, wat mij betreft, hopelijk binnenkort persoonlijk met bijzonderheden op de hoogte stellen van de ontevredenheid dezer Bevolking, de redenen daarvan, alsmede de uiterst volhardend poging die ik gedaan heb om dezen betreurenswaardigen toestand op te heffen.

De verslaggever, die op de Arubaansche Vaderlandsliefde munt zou beter doen zijn Vaderlandsliefde aan de Arubanen voorbeeldig te toonen door zich te beijveren de oorzaken der afgetrokkenheid der Arubanen te helpen elimineeren, al mocht zulks voor hem een offer zijn, die hij zou doen in navolging der Arubanen, die, alhoewel jammerlijk ook niet in dit geval van eene naamgeving, feitelijk veel offeren ten bate van de geallieerde zaak met het uiteindelijk doel bij te dragen tot de herwinning van de algeheele Nederlands Vrijheid.

Wat wij hier van den verslaggever eischen is natuurlijk een veel intensiever persoonlijk harder werk dan een verslag fantaseeren, want het verdedigen van het algemeen belang wordt dadelijk kreukbaar zonder terzijde stelling van het persoonlijk belang.

De verslaggever mag zich gerust voorstellen, dat wij ook als mensch net als hij persoonlijk belang mochten hebben die ons prikkelden om van de partij te zijn, doch wij achtten het als meer verstandig niet mede te doen waardoor wij naar onze gevoelens zoo handelende het Staatsbelang, de Vaderlandsliefde hebben laten prevaleeren.

Het Statenlid, Henny Eman.

Naschrift: Het is geen geheim wie de schrijver van het door den Heer Eman bedoelde stuk is. De schrijver zelf, het Hoofd des Gouvernementspersdienst gaf ons bovendien verlof bij bovenstaand ingezonden stuk te vermelden, dat hij in opdracht van den Gouverneur mede ging en het door de Curaçaose couranten gepubliceerde stuk schreef.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN, Do., 8 April

Telegram Afdeling: Carrière, tel. 553, Hotel K. 29.

Shipping & Supplies: De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Barends, tel. 440, Emmastad 24.

Dok Afdeling: Van Hasselt, tel. 468 en De Boer, tel. 234.

Sportclub „Asiento": Vrijdag 9 April vriendschappelijke voetbalwedstrijd tussen Asiento 2 — Union; terrein Rio Canario; aanvang 16.30 uur; scheidsrechter De Winter.

Aero Club Curaçao: In de op 31 Maart jl. gehouden Algemene Ledenvergadering werd met algemene stemmen het volgende Bestuur gekozen: Ir A. v.d. Most van Spijk voorzitter; J. Nukoop, secretaris; J. Kerrebijn, penningmeester; J. J. Prins, commissaris materiaal; N. W. Bos en T. C. v.d. Kolk, commissarissen algemeen, speciaal belast met de instructie.

De volgende Heren zijn benoemd tot lid van de commissie belast met de contrôle op het financieel beheer voor het boekjaar 1943: H. v.d. Linden en F. Visser.

BUITENLAND.

DE BESCHERMER VAN BERLIJN.

In het begin van Januari is in Berlijn plotseling overleden de man die Berlijn en andere grote Duitse steden onkwetsbaar zou maken voor de aanvallen van de Royal Airforce. Dr. Franz Vogelbauer was een bekend Duits geleerde, 61 jaar oud, directeur van het Duitse Oorlogs Onderzoekings Bureau. Vogelbauer begon zijn onderzoekingsarbeid lang voordat doel was, het vinden van een middel, dat nachtjagers in staat zou stellen nachtbommenwerpers tot een gevecht te dwingen.

In de eerste maand van de oorlog was Goering aan het werk in zijn kamer in het Ministerie van luchtvaart, toen opeens een opgewonden dr. Vogelbauer binnen kwam rennen.

„Herr Veldmaarschalk" schreeuwde hij: „Ich hab'es gefunden!"

Wat hij had gevonden werd niet duidelijk uit de proeven, welke werden genomen. Wel, wat hij niet had gevonden. Toch was hij er van overtuigd, dat hij slagen zou en Goering had nog voldoende vertrouwen in hem, om zijn bekende opschepperijen te lanceren, als zou Berlijn onaantastbaar zijn voor de Royal Air Force. Herhaaldelijk werkte hij methoden uit, welke bij de oefeningen uitstekend bleken te voldoen, doch mislukten zodra ze in de practijk werden toegepast.

Hij kreeg een zenuwzinking tengevolge van zijn vele grote mislukkingen en moest twee maanden lang volstrekt rust nemen. Na zijn herstel kreeg hij van Goering opdracht zijn experimenten te staken. Hitler, die ten zeerste onder de indruk was gekomen van de manieren en het zelfvertrouwen van den geleerde greep in en Vogelbauer ging weer aan het werk.

Nabij het Tempelhofer vliegveld werd een nieuw laboratorium voor hem ingericht en hij kreeg verscheide[ne] specialisten ter beschikking, waa[ronder] zelfs hoofdofficieren van de Luftwa[ffe].

Enige tijd geleden deelde Vog[el]bauer Goering mede, dat zijn nieu[we] onderzoekingen zo goed als voltoo[id] en een volledig succes waren, ma[ar] hij weigerde biezonderheden te vert[el]len en verzocht tijd en gelegenheid [om] zijn werk te voltooien.

De vette Goering was volkom[en] overtuigd ... voor de zoveelste maal en schepte op, dat hij nu een verra[s]sing voor de R.A.F.-vliegers in pe[tto] had, waarvan deze schurken, die sp[e]ciaal naar Duitsland kwamen [om] vrouwen en kinderen te vermoorde[n] plezier zouden beleven.

Nieuwe proefvluchten bewez[en] overtuigend, dat Vogelbauer weer v[olkomen] er naast was... hij kreeg [een] beroerte op het vliegveld Temp[el]hofer, werd naar huis gebracht... [en] stierf.

ARBEIDSHAUSSE IN WASHINGTON.

Het personeel van de verschillen[de] departementen te Washington is [de] laatste tijd zo geweldig uitgebreid, d[at] het verkeer in de binnenstad geh[eel] verstopt dreigt te raken. Thans werk[en] er over de 160.000 mensen op [de] Noordamerikaanse ministeries. Om d[e]ze mensenstroom de baas te blijv[en] is in overleg met de verkeerspolitie e[en] regeling getroffen, waarbij 1/3 deel d[es] morgens om 7.30 uur begint, 1/3 d[eel] om 8.30 uur en de rest om 9.30 uur. [De] sluitingsuren zijn onderscheidel[ijk] 15.30, 16.30 en 17.30 uur.

PAUS SCHRIJFT GEBED IN HE[T] POOLS.

Onder de Polen is een gebed [tot] O.L.V. van Czestochowa verspre[id] dat door Paus Pius XII eigenhand[ig] werd geschreven en zo afgedru[kt]. Reeds 50.000 zijn er verspreid. Het [ge]bed vraagt verlichting van het lij[den] der Polen.